

sant Bog. Med Forkærlighed anlægger Forf. idéhistoriske Synspunkter, og det lykkes ham derigennem ofte paa lærerig Maade at føje Personligheder og Retninger ind i større Sammenhænge. Derimod gør de Portrætter, han tegner af de forskellige Perioders førende Universitetsmænd, et noget blegt Indtryk, og man kunde i det hele have ønsket ham mere Sans for det konkrete, derunder ogsaa for Universitetets Historie som Institution betragtet, for Organisation, Økonomi, Studenterliv o. l. Af en relativt kortfattet Fremstilling som denne af et saa omfattende Emne vilde det vel være ubilligt at vente, at den skulde belyse alle Enkeltoomraader paa udtømmende Maade, men det vilde have øget Bogens Værdi netop i dens Egenskab af Oversigtsværk, om Forf. havde gjort mere for at lette Læseren Overblikket over de forskellige Sider af Universitetets Historie. Ved saa strengt, som her er sket, at gennemføre en væsentlig kronologisk bestemt Disposition, tvinges man til bestandig og ret uformidlet at bevæge sig mellem Fremstilling af de afgørende Faktoreres Indflydelse i Universitetets almindelige Historie, Redegørelse for Udviklingsgangen inden for de enkelte Lærefag og Karakteristikker af de førende Personligheder, hvad der er til Skade for Helhedsbilledet baade af det almene og det specielle. For skandinaviske Læsere er det desuden et Savn, at Forf. ikke stærkere gaar ind paa den overordentlige Rolle, Göttingen har spillet for den kulturelle Udvikling i Norden. Han synes dog at være klar over, at ikke mindst i den sidste Menneskealder i det 18. Aarhundrede var Georgia-Augusta en Fornyleskilde af største Betydning for videnskabeligt Liv og human Dannelse i de nordiske Lande.

Bjørn Kornerup.

Siden verdenskrigen er en afgørende forandring indtruffet i synet paa, hvor langt op mod samtiden forskningen og undervisningen i historie kan gaa. Under indtryk af efterkrigstidens omvæltende begivenheder og det stærkt accelererede tempo paa alle menneskelivets omraader er der i den vesteuropæiske kulturs lande en stadig voxende trang til at forstaa nutidens problemer og dermed til at føre saavel forskning som undervisning længst muligt op mod det brændende nu. Samtidig med denne udvikling er der, i pagt med de økonomiske og sociale faktoreres stigende betydning for samfundsudviklingen, gjort alvorlige bestræbelser for at koordinere de mange forskellige samfundsvidenskaber, som behandler nutidens økonomiske, sociale og politiske fænomener. Disse samlingsbestræbelser har naaet deres højdepunkt i forsoget

paa at skabe en helt ny disciplin — *International Relations* kaldet, da angelsachsiske forskere har været ledende i dette arbejde — hvis bestanddele navnlig skulde være historie, økonomi, folkeret, menneskegeografi og det i Danmark ikke docerede specielle fag statsvidenskab («Political Science»). Den nærmere definition af den nye disciplins eller forskningsgrens indhold har givet anledning til mange diskussioner blandt dens udøvere, ikke mindst paa en række studiekonferencer arrangeret af »Det internationale Institut for aandeligt Samarbejde«, hvor netop spørgsmaalet om universitetsundervisning i »International Relations« har spillet en fremtrædende rolle. Der er nu almindelig enighed om, at studiet af »International Relations« maa behandle »the formation and status, action and inter-action of human groups, and the position and behaviour of individuals, in so far as they affect the relations between different nation-states in the contemporary world«. Denne definition finder jeg i en bog om *International Studies in Modern Education* skrevet af den nyligt afdøde unge professor ved London School of Economics and Political Science S. H. Bailey (Oxford University Press 1938). Den giver en overmaade indgaaende beskrivelse af den oplysning og undervisning, der i en række lande — ogsaa Danmark — paa alle skoletrin og under alle former gives om internationale problemer. Herunder behandles ogsaa den specialiserede videnskabelige forskning, dens problemer og økonomiske og tekniske hjælpemidler. Bailey's bog, som indeholder udmærkede bibliografiske henvisninger til den meget spredte litteratur paa dette omraade, er nyttig som haandbog og oversigtsværk.

F. W. W.

Samtidig med verdensudstillingen i 1937 afholdtes i Paris en »conférence internationale des sciences sociales« til drøftelse af problemer vedrørende forskning og undervisning paa dette felt. Som en slags introduktion til denne kongres udgav »Le Centre d'Études de Politique étrangère« i Paris, der koordinerer en række franske socialvidenskabelige forskningsinstitutters arbejde med internationale problemer, et bind ræsonnerende og beskrivende oversigtsartikler under titlen *Les sciences sociales en France* (Paris 1937). Man finder her en række interessante essays om de forskellige franske videnskabers nuværende stade og øjeblikkelige problemer, deriblandt en afhandling om »Historien« skrevet af den unge specialist i baltisk historie, underbibliotekar ved École Normale Supérieure, Jean Meuvret, under raad og vejledning af den kendte økonomiske historiker Henri Hauser